

ΤΟ 31ο ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΙΔΝΕΪ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ ΖΩΤΑΝΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΣΤΟ DARLING HARBOUR, 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2013

you to change your modus operandi.

In fact, I was never a very extravagant person, so there was no need to make major cuts. Of course, the crisis has affected all of us, so we need to be careful and refrain from any unnecessary expenses. This is something that everyone should be careful of. It is a time that defies hyperbole, a time during which we should not provoke others less fortunate than us. We live in a society that suffers, a society who is having a hard time, therefore we should be prudent.

As an artist though, did you have to change the way you approach things? I am referring specifically to your dealing with the record business.

Things have certainly changed. First, today's discography lacks the momentum it once had, the concerts do not have the returns of previous years. Now we all need to work under new circumstances and these we deal with in a way that will not only cover us, but also those around us cover, based on the current economic conditions.

It is a fact that especially Greece but Cyprus also, are going through tough economic times. How are you experiencing these radical changes, not as a celebrity but as a normal person?

If I tell you I am not worried, I will be lying. I am as anxious and troubled as everyone else. Nobody wants to go through such a desperate situation. We all expect things to change, for better days to come and optimism and smiles return to people's faces.

But perhaps this crisis will help us see the most important things in life, to make us return to our roots and to unite as a society.

We must be prudent. A person must be strong and ready to face anything. We should never exaggerate things.

Whether you like it or not, as a successful artist you have to leave in the eye of the storm, at least in regards to gossip rags. Has all this unwanted attention detracted things from the creative process or do you regard it as a necessary evil?

It does not remove any of the creative part, since the two do not mingle. Plus, I would not allow it also to myself: it would be very unfair. It's certainly a necessary evil because whether we like it or not it exists amongst us. We did not create this, it has been there for a while now. Of course this does not only concern me, but other people as well. It is an ideology that lives between us. I find that when it oversteps certain boundaries, we must each assume our responsibilities and react accordingly. Certainly our limits are there where we place them.

What message would you like to send to the Greeks of Australia and especially your fanatical, young audience?

I will send them a message of love, gratitude, optimism and gratitude for all the years of support. I will send them an invitation to the two concerts and a message of strength. We endure difficulties and music can be of immense help. It's a powerful tool to overcome not only economical problems, but also our everyday insecurities. Finally, I want to tell them I will be happy too to see them and I am very excited and happy to be near them again!

“ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΟΥ ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ”

Ο Μιχάλης Χατζηγιάννης δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις. Είναι άλλωστε ο πιο επιτυχημένος Έλληνας μουσικός της τελευταίας 10ετίας. Μπορεί θέτοντας να σκορπίζει το ντελίριο στον νεαρό κοσμό κάθε φορά που ανεβαίνει στην σκηνή, δεν έχει όμως αλλάξει ως άτομο. Σε αντίθεση μπορεί την δημοσιότητα και παραμένει ταπεινός και αφοσιωμένος στην μουσική του. Οι πολυάριθμοι φίλοι του στους αντίστοις θα έχουν την ευκαιρία να τον παρακολουθήσουν από κοντά κατά την διάρκεια της δωρεάν συναυλίας που θα δώσει την ερχόμενη Κυριακή 17 Μαρτίου στο Darling Harbour στα πλαίσια του 31ου Ελληνικού Φεστιβάλ Σίδνεϊ.

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΑΒΒΑΣ ΛΙΜΝΑΤΙΤΗΣ

Αυτή δεν θα είναι η πρώτη σου επίσκεψη στην Αυστραλία. Ποιες αναμνήσεις φόρτωσες στις αποσκευές σου επιστρέφοντας στην Ελλάδα μετά τις πρώτες σου εμφανίσεις στους αντίστοις;

Όντως έχω ξανάέλθει Αυστραλία, αυτή όμως θα είναι η πρώτη μου φορά που εμφανίζομαι στο φεστιβάλ. Έχω έλθει 2 ή 3 φορές ήδη, αλλά ακόμη θυμάμαι την συγκίνηση και περηφάνια που ένοιωσα την πρώτη φορά καθώς και την απέραστη χαρά αφού ένοιωσα πως ήμουν κοντά στην δική μου οικογένεια. Γνώρισα πολλούς φίλους, έχω πολλούς συγγενείς τόσο στην Μελβούρνη όσο και στο Σίδνεϊ οι οποίοι έφυγαν από την Κύπρο μετά την Τούρκικη εισβολή του 74. Επομένως διατηρώ πολλούς στενούς δεσμούς και με τις δύο πόλεις. Η αγάπη, η αγκαλιά και η θέρμη που μου έδειξαν οι άνθρωποι της ομογένειας πάντα κάτι το αδιανότιο, κάτι το πρωτόγνωρο για μένα. Με κέρδισαν από την πρώτη στιγμή. Το κοινό πάντα φανταστικό: ήξεραν όλα τα τραγούδια μου, κάτι που δεν το περίμενα. Είπα από την πρώτη στιγμή πως (η Αυστραλία) είναι ένας τόπος που θέλω να επισκέπτομαι όσο ποτέ συχνά γίνεται. Αυτή την φορά ένεκα των φεστιβάλ τόσο στο Σίδνεϊ όσο και στην Μελβούρνη, είναι μια ξεχωριστή περίπτωση. Αναφέρομαστε σε ένα φεστιβάλ το οποίο έχει ως σκοπό την διατήρηση αλλά και την εξέλιξη της Ελληνικής κουλτούρας, του πολιτισμού, της ιστορίας μας, και αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό. Είναι κάτι που ξεπερνάει τα όρια μας συντιθομένης εμφάνισης, έχει ένα ιερό σκοπό για μένα και τη θεωρώ πολύ πιμπλικό και ποτέ σημαντικό από τις υπόλοιπες μου εμφανίσεις.

Αυτή την φορά τα δεδομένα έχουν αλλάξει κάπως: αντί κλειστού συναυλιακού χώρου, θα εμφανιστεί σε ανοικτό χώρο, μπροστά σε μεγαλύτερο κοινό, και – κυρίως αυτόχωρις εισιτήριο με όπι καλό και κακό αυτό συνεπάγεται. Θα αλλάξει και η προσέγγιση σου ή μήπως είναι business as usual;

Σε καμία περίπτωση δεν είναι business as usual;. Είναι μια ειδική περίπτωση: θα πάξουμε μπροστά σε ένα πολύ μεγαλύτερο κοινό, κάθε πλικίας, διαφορετικού είδους. Θα ακούσουν όχι μόνο τα δικά μου τραγούδια, αλλά και τραγούδια που αναφέρονται στην ελληνική πολυπολιτοσύκη κουλτούρα, τραγούδια λαϊκά, που είναι εν γένει ελληνικά. Επομένως θα διαμορφώσουμε το πρόγραμμα, και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Δεν θα είναι μια συναυλία του Μιχάλη Χατζηγιάννη που θα περιστρέφεται γύρω από τη δική του διοικογραφία, αλλά μια συναυλία που θα έχει χρώμα ελληνικό και η οποία θα εξυπηρετεί και την αισθητική του φεστιβάλ και τον σκοπό για τον οποίο γίνεται. Να μου επιτρέψεις στο σημείο αυτό να ευχαριστήσω την ελληνική κοινότητα Σίδνεϊ και Μελβούρνης, τους ανθρώπους των δύο ελληνικών φεστιβάλ, για την ευγενική τους πρόσκληση να παρευρεθώ και να τραγουδήσω στις δύο αυτές σημαντικές εκδηλώσεις. Είναι μεγάλη μου τιμή και χαρά, ξέρω ότι τα προπούμενα χρόνια έχουν τραγουδήσει εκεί πολύ σημαντικά ονόματα. Άλλωστε θεωρώ τους ομογενείς ως δικά μου οικογένεια πλέον και είναι μενάλι που πισήν.

Θα τραγουδήσω για αυτούς.

Θυμάσαι καθόλου τα πρώτα σου δειλά βήματα; Πόσο έχει αλλάξει ο Μιχάλης Χατζηγιάννης τόσο ως άνθρωπος όσο και ως καλλιέρχης από τον νεαρό που πρωτοπαρουσιάστηκε στο ευρύ κοινό μέσω της μουσικής για τη σειρά «Αγγηγμα ψυχής»;

Βεβαίως και θυμάμαι τα πρώτα μου βήματα θεωρώ πως τα πρώτα βήματα μου ήταν αυτά που καθόρισαν την συνέχεια μου, το μέλλον μου, την πορεία μου. Αυτά τα πρώτα βήματα έδωσαν το έναυσμα και τα εφόδια για να προχωρήσω με πολλή σύνεση, με πολλή συγκρότηση και συνεκπικότητα στην πορεία που ακολούθησα τα επόμενα χρόνια. Νομίζω πως καταλυτικό ρόλο έπαιξε η οικογένεια μου η οποία με βοήθησε πολύ. Ειδικά η μπέρα μου που οποία ήταν συνέχεια μαζί μου και ο ρόλος ήταν πολύ καθοριστικός σε όλη την πορεία, μέχρι και σήμερα. Αν και ίσως ο θεωρήσετε περίεργο, τουλάχιστον ως άτομο δεν έχω αλλάξει καθόλου. Ξεκίνησα να γίνω τραγουδιστής και να πραγματοποίησω το δικό μου όνειρο, που ήταν να τραγουδώ, να εκφράζομαι, νε περνώ καλά και να βγάζω τις προσωπικές μου ιστορίες. Όλα τα υπόλοιπα είναι απόρροια της δύναμης του ταλέντου, που οποία μπορεί να εκδηλώνεται σε επιπτήσεις, σε πωλήσεις, σε εξόφυλλα, σε μια εμπορική τέλος πάντων απίκηση της δυναμικής ενός ανθρώπου, ο οποίος κινείται σε ένα εμπορικό χώρο. Αυτά συμβαίνουν γύρω μας. Προσωπικά όμως δεν έχω αλλάξει. Οι φίλοι μου είναι οι ίδιοι με τους οποίους είμαστε μαζί από μικρά παιδιά.

Τι μήνυμα θα ήθελες να στείλεις στους Ελληνες της Αυστραλίας και ειδικά στο φανατικό, νεανικό κοινό σου;

Να τους στείλω ένα μήνυμα αγάπης, ευχαριστίας, αισιοδοξίας και ευγνωμοσύνης για όλα αυτά τα χρόνια στηρίξης. Να τους στείλω μια πρόσκληση για τις δύο συναυλίες και ένα μήνυμα δύναμης. Στα δύσκολα αντέχουμε και η μουσική μπορεί να βοηθήσει. Είναι ένα δυνατό εργαλείο για να ξεπέρασουμε όχι μόνο τα οικονομικά, αλλά και τις δικές μας καθημερινές ανασφάλειες.

Τέλος να τους πω ότι θα χαρώ πάρα πολύ να τους δώ και είμαι πολύ συγκινημένος και χαρούμενος που θα ξαναβρεθώ κοντά τους!!!

